

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **A. Ž.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Praha 4, Soudní 1672/1a, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2012, č. j. VS 204/2012-50/St/133, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2012, č. j. 11 A 98/2012 – 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedené usnesení Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta jeho žádost o přiznání osvobození od soudních poplatků za řízení o žalobě podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, (dále též jen „s. ř. s.“) vedené u jmenovaného soudu pod sp. zn. 11 A 98/2012. Kasační stížnost byla adresována Nejvyššímu správnímu soudu a doručena dne 3. 10. 2012. V mezidobí vyzval dne 20. 9. 2012 Městský soud v Praze žalobce k zaplacení soudního poplatku a poučil ho o následcích nesplnění výzvy. Po marném uplynutí stanovené lhůty pak svým usnesením ze dne 9. 10. 2012 č. j. 11 A 98/2012 – 28 řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku zastavil; toto usnesení nabylo právní moci dnem 16. 10. 2012.

Při posuzování kasační stížnosti stěžovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze 17. 9. 2012, č. j. 11 A 98/2012-24, ve věci zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků, třetí senát Nejvyššího správního soudu zjistil, že ohledně otázky přípustnosti kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu ve věci soudních poplatků existuje rozporná judikatura a věc usnesením z 22. 11. 2012, č. j. 3 As 125/2012 – 12 předložil rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu poté usnesením z 20. 5. 2014, č. j. 3 As 125/2012 – 43, vyslovil, že proti usnesení krajského soudu, jímž byla zamítnuta žádost o osvobození od soudních poplatků, je přípustná kasační stížnost a věc vrátil třetímu senátu k projednání a rozhodnutí.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Nejvyšší správní soud usnesením odmítne návrh (zde kasační stížnost), jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Teorie práva definuje procesní podmínky jako takové vlastnosti soudů a účastníků, které jediné umožňují dosáhnout cíle soudního řízení; k podmínkám řízení pak nutně patří také neexistence věcných překážek v řízení. Na straně soudu takto patří k podmínkám řízení jednak pravomoc soudu, jednak jeho příslušnost, a to jak věcná, tak i místní a funkční. K podmínkám řízení na straně účastníků pak patří způsobilost být účastníkem řízení a způsobilost procesní. K věcným podmínkám poté patří návrh na zahájení řízení, pokud je podle zákona podání tohoto návrhu podmínkou zahájení řízení. Jestliže soud v případech, kde to zákon dovoluje, zahajuje řízení podle bez návrhu, stává se procesní podmínkou také vydání usnesení o zahájení řízení. K tzv. negativním procesním podmínkám čili k překážkám, patří překážka litispendence (překážka zahájeného řízení) a překážka rei iudicatae (překážka věci rozsouzené).

Nejvyšší správní soud měl nyní v nyní projednávané věci rozhodnout o kasační stížnosti, kterou stěžovatel napadl rozhodnutí Městského soudu v Praze o návrhu na osvobození od soudních poplatků. Vzhledem k tomu, že stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla současně s podáním žaloby (tj. s návrhem na zahájení řízení), je z povahy věci patrné, že taktéž osud řízení o této kasační stížnosti je přímo spjat s rozhodnutím soudu o žalobě samé.

Již výše bylo konstatováno, že Městský soud v Praze svým usnesením ze dne 9. 10. 2012, č. j. 11 A 98/2012 – 28, řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku pravomocně zastavil. Z hlediska uvedených procesních podmínek tím nastala věcná překážka, neboť již není vedeno řízení o návrhu, pro nějž by bylo možné o osvobození od soudních poplatků rozhodnout. Zastavením řízení o žalobě proto zanikla též poplatková povinnost stěžovatele.

V projednávané věci tedy není již vedeno řízení o návrhu a odpadl tedy i předmět řízení; tento nedostatek věcné procesní podmínky řízení je neodstranitelný. Nejvyšší správní soud po zastavení řízení o žalobě nemá v řízení o kasační stížnosti o čem rozhodovat, neboť nemůže posuzovat podmínky pro osvobození od povinnosti, která účastníkovi již zanikla.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů proto kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 13. srpna 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu